

عنوان مقاله:

بررسی آموزش به روش معکوس در یادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی تحقیقات میان رشته ای در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدحسن رضوی حسینی - کارشناسی مهندسی بهداشت محیط از دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

محمد صادقی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی آموزشی از دانشگاه آزاد تبریز

مهدی صادقی - کارشناسی علوم تربیتی از دانشگاه فرهنگیان سلماس

شهرام آریان پور - کارشناسی آموزش ابتدایی از دانشگاه آزاد سلماس

خلاصه مقاله:

در سالهای اخیر نظامهای آموزشی با فقر تفکر در فراگیران مواجه هستند و بسیاری از صاحب نظران تربیتی علت این امر را نتیجه حاکمیت روشهای سنتی و استفاده نکردن از روشهای تدریس فعال در کلاسهای درس میدانند. بیشتر روشهای رایج و نسبی آموزش، شیوه یکسانی را نسبت به تمام فراگیران به کار میبرند و تلاشی برای شناخت ظرفیتهای و میزان رشد شناختی فراگیران خود انجام نمیدهند. پژوهش حاضر به روش مروری کتابخانه ای انجام شده است که هدف از آن بررسی آموزش به روش معکوس در یادگیری دانش آموزان بود. نتایج پژوهش نشان می دهد که روش تدریس معکوس رویکردی تلفیقی است که دانش آموز را در دو محیط داخل و خارج از کلاس هدف قرار می دهد. این در حالی است که در کلاس معکوس طراحی آموزش معلم، از کلاس آغاز می شود، در بیرون از کلاس ادامه می یابد و دوباره به کلاس بازمی گردد. یادگیری و کسب اطلاعات جدید و آموزش در خانه انجام می شود اما تکالیف و رفع اشکال در کلاس درس با حضور معلم صورت می گیرد.

کلمات کلیدی:

روش تدریس معکوس، آموزش و پرورش، یادگیری، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1905540>

